

Պարույր Սևակ

Հիասթափվելիս

Հիասթափվե՞րիս...

Ի՞նչ ասեմ, ինչպե՞ս:

Չե՞ որ այդ մասին խոսելու համար

Ստիպված պիտի ես վերապատմեմ

Իմ ամբողջ կյանքը՝

Այն պահից, երբ ես

Ձեռքբու մեկնեցի կրակի բոցին՝

Կարծելով, թե դա լաշակն է իմ մոր,

Կարմի՛ր լաշակը,-

Այդ պահից մինչև երեկ իրիկուն,

Երբ...

Սակայն արժե՞

Աղ ցանել վերքին...

18.XII.1959թ.

Թիֆլիս